

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия Цанова

Членове: Христо Лазаров
Николай Ст. Метанов

като разгледа докладваното от Анелия Цанова Въззивно търговско дело № 20211001000988 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

С решение № 261173/26.07.2021г., постановено по т.д. № 658/21г., СГС, ТО, VI- 3 състав е признал за установено по предявления от Т. Р. Х., ЕГН: ***** срещу „РЕЗОН“ ООД, ЕИК: 121184622 иск с правно основание чл.95б, ал.1, т.1 ЗАПСП, че „РЕЗОН“ ООД, ЕИК: 121184622 е извършило нарушение на авторското право на ищеца върху кръстословица, публикувана за първи път в брой 196 (1076) от 28.10.2004 г. на вестник "София днес", чрез използване на това произведение без съгласието на автора, като е възпроизвел и разпространил същото сред неограничен брой лица, чрез публикуване на кръстословицата в брой 172 (2525) от 09.09.2010 г. на вестник „София днес“ и е осъдил „РЕЗОН“ ООД да заплати на Т. Р. Х. направените по делото разноски в размер на 1080 лв.

В законноустановеният срок по делото е постъпила въззивна жалба от ответникът „Резон“ ООД, с която се обжалва първоинстанционното решение. Твърди, че искът е недопустим, като заведен при съществена злоупотреба с правото на иск. Решението било и неправилно, тъй като съдът не бил изяснил основни по делото обстоятелства, за които имал задължение за изясняване с оглед служебното начало, като необосновано бил приел и за доказана оборимата презумпция за авторство, както и че кръстословицата е обект на авторство при минимална намеса на човек при автоматично нейно генериране, преимуществено чрез използване на компютърни програми. Иска се съдът да отмени решението, с присъждане на разноски.

С писмения си отговор Г. Р. Х. оспорва въззивната жалба и иска съдът да потвърди решението, с присъждане на разноски.

САС, ТО, 13 състав, след като обсъди оплакванията в жалбите във връзка с

атакувания съдебен акт, намира следното:

Въззивната жалба е допустима, подадена е в срок от легитимирано лице с правен интерес срещу подлежащ на въззивно обжалване валиден и допустим съдебен акт.

Предявен е иск с правно основание чл.95б, ал.1, т.1 ЗАПСП.

В исковата молба на Т. Р. Х. се твърди, че е автор на кръстословица, която ответното дружество е публикувало в брой 172 от 09.09.2010г. на вестник „София днес“, без негово съгласие и без да е обозначен като автор на произведението. По отношение на кръстословицата е предоставил съгласие за публикуване, но през 2004г., като в предходната публикация е бил посочен като автор на произведението. Поддържа, че е нарушено авторското му право чрез публикуване на произведението без съгласието му и иска съдът да установи този факт. Оспорва съществуването на компютърна програма, годна да изработи кръстословица като тази, създадена от него. Претендира разноски.

Ответникът „Резон“ ООД твърди, че иска е недопустим поради липсата на правен интерес, както и неоснователен. Оспорва качеството на ищеца като автор на кръстословицата. Признава, че е получил кръстословицата и публикувал същата в изданието на „София днес“ от 2004 г., точно каквато е извлечена директно от файл, изпратен от ищеца, вкл. надписана с името на ищеца. Същевременно оспорва ищецът да е автор на процесната кръстословица, както и оспорва тя да е годен обект на закрила па ЗАПСП, тъй като е създадена чрез компютърна програма, а не в резултат от творческа дейност на ищеца. Твърди също, че създаването на кръстословицата е извършено при условията на чл. 42 ЗАПСП - по възлагане от ищеца и при липса на уговорена забрана за повторно ползване на обекта. Сочи, че поведението на ищеца сочи на мълчаливо съгласие за многократно използване на произведението, като между страните не са били уговорени, каквито и да ограничения по отношение на ползването, а ищецът е получавал еднократно заплащане при изпращане на кръстословицата. Твърди и че е налице законово основание за повторно публикуване на кръстословицата, което било в основата на чл.42 ЗАПСП. Претендира разноски.

САС, ТО, 13 състав, след като обсъди оплакванията в жалбата във връзка с атакувания съдебен акт, намира следното:

Жалбата е допустима, подадена е в срок от легитимирано лице с правен интерес срещу подлежащ на въззивно обжалване валиден и допустим съдебен акт.

За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е изложил съображения за установено от фактическа и правна страна, които настоящата въззивна инстанция изцяло споделя и към които на основание чл.272 ГПК препраща, като по изложените във въззивната жалба доводи намира следното:

Неоснователен е доводът на жалбоподателят за недопустимост на предявеният иск, заведен при „съществена злоупотреба с правото на иск- при очевидно нарушение на принципа на добросъвестност /чл.3 ГПК/“: Всяка една публикация представлява самостоятелно нарушение на авторското право. Като носител на авторско право върху процесния обект ищецът е свободен да прецени дали и кога да упражни регламентираната в ЗАПСП защита на свое материално право. Упражняването на материално и процесуално право поначало е правомерно, като злоупотреба с право би била налице, когато ищецът е наясно, че претендираното от него право е неоснователно, но въпреки това, предявява иска

единствено с цел да навреди на насрещната страна, какъвто не е настоящият случай, тъй като иницирираните от Г.Х. производства не само, че се отнасят за различни публикации, но и приключват успешно с уважаване на исквете.

Неоснователен е доводът на жалбоподателят „за липса на авторство при минимална намеса на човек при автоматично генериране на кръстословици, преимуществено чрез използване на компютърни програми: Създаването на кръстословица е резултат на творческа интелектуална дейност, свързана със създаването на оригинален продукт и изискваща креативност, поради което и въпреки, че в чл.3 ЗАПСП не е изрично посочена като обект на авторско право, с оглед дадената в тази разпоредба дефиниция на това понятие, следва да се приеме, че тя е обект на авторско право. Твърденията на жалбоподателят, че процесната кръстословица е механичен продукт на компютърна програма, не са доказани от него в хода на производството, като „Резон“ ООД не е ангажирало доказателства за установяването им, вкл. и чрез изслушването на експертиза, като приетите по други производства експертизи, с оглед принципа за непосредственост на гражданския процес, не могат да бъдат ценени в настоящото производство. Противно на изложеното от жалбоподателят, недопускателно служебно такава експертиза, първоинстанционният съд не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила. Именно, ответникът- жалбоподател, който не е от кръга на лицата, за чиито права съдят следи служебно /арг. от т.1 на ТР № 1/09.12.2013 г. по т.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/, носи доказателствената тежестта да установи при условията на пълно и главно доказване това си твърдение.

Следва да се отбележи и че само по себе си, използването на компютърна програма за съставяне на кръстословица не изключва творческия елемент при създаването ѝ.

Неоснователен е и доводът на жалбоподателят за липсата на авторство.

Безспорно по делото е че, при първоначалното публикуване на кръстословицата във вестник „София днес“ на 28.10.200г., ищецът е бил обозначен като нейн автор, като в долния ѝ край е отбелязано името на ищеца, с положен знак С, в кръг, което води до приложимост на презумпцията на чл.6, ал.1 ЗАПСП, съгласно която до доказване на противното за автор на произведението се смята лицето, чието име или друг идентифициращ знак са посочени по обичайния за това начин върху оригинала на произведението, копия или екземпляри от него и/или техните опаковки. В случая, жалбоподателят не оспорва, че процесната кръстословица му е била изпратена от ищеца, с положен знак С, в кръг, като това дали „Резон“ ООД признава или не авторство на изпратилото кръстословицата лице е без правно значение, а че като оспорващ предположението за авторство, не е оборил презумпцията за авторство.

Следва да се отбележи, че самото ответното дружество следва да разполага с изпратения му „документ/файл по създаване и и файл по изпращане към ответника на процесната кръстословица“, която не оспорва, че му е била изпратена, който документ/файл е могъл сам да представи по делото.

По делото липсват и ангажирани от ответникът- жалбоподател доказателства, че със

сключеният през 2004г. между страните неформален договор за използване, му е отстъпено правото да ползва процесната кръстословица безсрочно, което води до извода, че правото да се ползва производението е отстъпено за срок от три години- чл.36, ал.5 ЗАПСП, изтекъл още през 2017г., поради което и нарочното изпращане на „документ/файл“ на писмено изявление на ищеца, че не е съгласен с повторното използване на процесната кръстословица е безпредметно.

Отговорността на нарушителя на авторските права е деликтна. Вината се предполага- чл. 95г ЗАПСП, като в случая не е оборена от ответника.

Ето защо и съдът приема, че авторското право на Г. Х. да използва създаденото от него произведение, както и да бъде сочен като негов създател, установено от чл.18, ал.1 и чл.15, ал.1, т.4 ЗАПСП, е било нарушено, чрез публикуване извън срока по чл.36, ал.5 ЗАПСП в бр. 172/2522/ от 09.09.2010 г. на в. „София днес“ на създадената от него кръстословица, без той да е посочен като нейн автор, до който правилен извод е достигнали първоинстанционният съд, чието решение, с което предявеният на основание чл. 95б, ал. 1 т. 1 от ЗАПСП е уважен, следва да бъде потвърдено.

ПО съдебните разноси: С оглед изхода от спора, „Резон“ ООД следва да бъде осъдено да заплати на Г.Х. направените и във въззивното производство разноси за заплатен адвокатски хонорар, в размер на 1000 лв., който размер, с оглед направеното от насрещната страна възражение по чл.78, ал.5 ГПК, е съобразен с фактическата и правна сложност на спора, по който е изготвен отговор на подробната жалба.

Воден от изложеното, САС, ТО, 13 състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 261173 от 26.07.2021г. на СГС, ТО, IV-3 състав, постановено по т.д. № 658/21г.

ОСЪЖДА „РЕЗОН“ ЕООД, ЕИК: 121184622, съдебен адрес: гр. София, ул. „Оборище“ № 37, ап.5- адв. И.Г., да заплати на Г. Р. Х., ЕГН: *****, съдебен адрес: гр.***, ул. „***“ № *- адв. Н. Н., направените и във въззивното производство разноси в размер на 1000 лв.- заплатен адв. хонорар.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВКС на Р.България в едномесечен срок от връчването му на страните при наличие на предпоставките по чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____